

[Aksel Larsen.]

den almindelige Følelse af Retssikkerhed her i Landet; jeg skal blot henholde mig til selve Forhørene. Jeg skal ikke tage dem alle, men tage nogle faa, valgte forholdsvis vilkaarligt.

Der bliver af Forsvaret ført et Vidne, en ung Landmand, Henry Evald Hansen, som bevidner, at en af de sigtede, der er fængslet, overhovedet ikke var paa Grønttorvet. Øjeblikkeligt bliver det forlangt af det Vidne, ikke at han skal forklare, hvem der var paa Grønttorvet, men at han skal forklare, hvem af „Arbejderværnet“s Medlemmer der ikke var der, for, som Dommer og Politivadokat siger, saa er der jo ingen Fare for, at vi anholder de Mennesker, saa kan vi lade være at genere dem, naar vi ved, at de ikke har været der. Imidlertid er det temmelig tydeligt, at det er for at kunne anholde alle dem, som saaledes har været paa Grønttorvet, og som man paa den Maade faar Oplysning om. Vedkommende nægter at være Angiver og bliver derfor øjeblikkelig arresteret.

Saadan optrædes der overfor Vidner, som vidner i Favør af de sigtede; Vidner, som vidner imod de sigtede, gaar det anderledes! Ja, maa jeg sige en Ting til om Vidner, der optræder i Favør af de sigtede Arbejdere. Naar et saadant Vidne melder sig til Politiet, saa styrter man sig straks over vedkommendes Generalieblad og fremlægger det i Retten. Hvis der findes den mindste Plet paa Mandens Fortid, skal det oplæses, for at man kan sige: Dette Vidne duer ikke. Naar der optræder Vidner, som vidner imod de sigtede, saa fremlægger man intet Generalieblad, peger ikke paa nogen Pletter i Fortiden.

Og man optræder med Vidner som Hr. Johansen og Hr. Kaj Staal. Om den første gælder, hvad Generaliebladet angaar, at han blev hentet fra Vestre Fængsel, for han var lige blevet dømt eller skulde lige dømmes for Falsk, Bedrageri, Svindel og Tyveri, og jeg ved ikke hvor mange Forbrydelser, og havde i den Henseende en uhyre plettet Fortid, hvilket Justitsministeren skaansomt undlod at oplyse her. Han har „genkendt“ alle de Personer, Politivadokat Lotinga ønsker skal have været med paa Grønttorvet uden Undtagelse, han har endogsaa genkendt Folk, som paa den

Tid, Grønttorvs-Begivenhederne fandt Sted, sejlede paa Middelhavet som Kullempere!

Jeg skal ikke forholde de ærede Medlemmer her Oplysning om, hvorledes dette Vidne kom i Forbindelse med Politiet. Han ringede til Politigaarden og meldte, at nu havde han set en af de mest farlige Grønttorvs-Forbrydere i en bestemt Gade, om man straks vilde sende Politiet derhen. Der blev straks sendt Politi derhen, men man fandt ikke den paagældende, og det havde sin Aarsag i, at det var den Mand, som sejlede som Kullempere paa Middelhavet og endnu paa det Tidspunkt befandt sig i Tunis eller saadant et Sted.

Derefter blev Hr. Johansen, hver Gang Politiet havde en eller anden Arbejder til Afhøring om Grønttorvs-Sagen, hentet op paa Politigaarden og spurgt: Kan De genkende ham, Hr. Johansen? og hver Gang saa siger han: Ja, jeg genkender ham særdeles tydeligt, det var netop ham, som havde den pigtraadsomviklede Knippel, som han slog løs paa en Politibetjent med, eller: Jeg genkender ham ganske tydeligt, det var ham, der kastede Ølankeret. Han genkender dem alle!

Det var saadan, at Politivadokaten tilsidst maatte sige til ham: lad dog være med at genkende for mange, for det bliver for mistænkeligt dette her, og det samme maatte siges til ham i Retten, at det var efterhaanden farligt, saa mange han genkendte, han maatte hellere lade være.

Med det andet Kronvidne, Disponent Staal, forholdt det sig paa ganske samme Maade. Han disponerede over en uendelig Række af Vidneforklaringer, og det var ligegyldigt, hvem man fremførte for ham; naar vedkommende var mistænkt for at være Medlem af „Arbejderværnet“ eller det kommunistiske Parti, saa vidste han med det samme, at den Mand havde han specielt set paa Grønttorvet.

Jeg skal tage et konkret Tilfælde. Karl Thrane, som var sigtet for Drabet i Adelgade, eller det, der kaldes Drabet i Adelgade — vi skal komme nærmere ind paa Afhøringsmetoderne senere, Hr. Justitsminister —, Karl Thrane sagde saadan som en Sidebemærkning under en Afhøring, at nu skulde han vel ogsaa trækkes ind i Grønttorvs-Sagen, fordi han havde været i „Arbejderværnet“s Uniform paa Grønttorvet.